

Artikel 32.

1. For, saavidt muligt, at hidføre en fredelig Ordning af Tvistigheder, der maatte opstaa mellem de kontraherende Parter med Hensyn til Fortolkningen og Anvendelsen af nærværende Konvention, og som ikke har kunnet ordnes ad diplomatisk Vej, kan de stridende Parter, forinden de foretager Skridt til Afgørelse ved Rettergang eller Voldgift, forelægge Tvistigheden, til Indhentelse af en raadgivende Meningstilkendegivelse, for den tekniske Institution, som Folkeforbundsraadet maatte udpege i dette Øjemed.

2. Saadan Meningstilkendegivelse skal afgives inden seks Maaneder regnet fra den Dag, da Sagen blev indgivet til nævnte tekniske Institution, medmindre denne Frist maatte blive forlænget ved gensidig Overenskomst mellem de stridende Parter. Nævnte Institution skal fastsætte en Frist, inden hvilken de stridende Parter skal bestemme, om de vil anerkende den af Institutionen afgivne Meningstilkendegivelse.

3. Nævnte Meningstilkendegivelse skal ikke være bindende for de stridende Parter, medmindre den anerkendes af enhver af dem.

4. Tvistigheder, som det har vist sig umuligt at ordne enten direkte eller ved den nævnte tekniske Institutions Meningstilkendegivelse, skal, naar en af Parterne begærer det, bringes for den faste Domstol for mellempfolkelig Retspleje, medmindre der i Medfør af en gældende Konvention eller som Følge af en særlig truffen Overenskomst er opnaaet en Ordning ved Voldgift eller paa anden Maade.

5. Sagen indbringes for den faste Domstol for mellempfolkelig Retspleje, efter Reglerne i Artikel 40 i Domstolens Statut.

6. De stridende Parters Beslutning om at indhente en raadgivende Meningstilkendegivelse fra den af Folkeforbundsraadet udpegede tekniske Institution eller om at lade Tvistigheden afgøre ved Voldgift skal meddeles